

ΤΙΜΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς ένταυθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » 6.
Διά δέ τούς έν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ετησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία » 7.
Διά τούς έν τῇ Τουρκίᾳ ετη-
σία φράγ. 15.
Διά τούς έν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἢ παραβα-
λεῖν τις αὐτοὺς ἢ γενοῦμαι ἐπιχειρῶν, σπουδῇ πάσῃ καλεῖν καὶ πάντα τρόπον ἐναρτιοῦσθαι».

(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διά τὰ δικαστικά ἔγγραφα τῶν
στίχων Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διά πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Πῶς ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν.

Ἐγγὺς γίνεται ὁσημέραι ἡ ἡμέρα καθ' ἣν καὶ
πάλιν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καλεῖται ἐπὶ τὴν ἐξά-
σκησιν τῶν συνταγματικῶν του δικαιωμάτων, τὴν
ἐκλογὴν δηλονότι τῶν μελλόντων ν' αντιπροσω-
πεύσωσι τὰ συμφέροντά του ἐνώπιον τοῦ κοινοβου-
λίου, καὶ νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τῆς εὐνομίας καὶ
τάξεως καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, ἂν ἐννοῶσι
τὰ καθήκοντα καὶ ἂν συναισθάνωνται τὴν σπουδαί-
τητα αὐτῶν, ἡ τὰνάπαλιν νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς
ἀνομίας καὶ τῆς ἀταξίας καὶ νὰ ἐπαγάγωσιν αὐτῷ
κακοδαιμονίαν, ἂν, ἀδαήμονες τῶν ἑαυτῶν χρεῶν
τυγχάνοντες, δι' οὐδὲν ἄλλο φρονοῦσιν ὅτι ἐτιμή-
θησαν διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ, παρὰ ὅ-
πως φατριάζωσιν, ὅπως προσπαίνοσιν πρὸ τῶν πο-
δῶν τῶν Κυβερνῶντων τὸ Κράτος, παύσεις, μετα-
θέσεις καὶ διορισμοὺς αἰτούμενοι παρ' αὐτῶν, τὸ
δὲ χειρίστον, καὶ ἰδίως ὠφελείας καὶ ἀτελευτήτους
προσωπικὰς χάριτας. Κατὰ ταῦτα ἄρα, ἐὰν εἰς
δύο τάξεις ὑποδιαιρέσωμεν τοὺς ἀντιπροσώπους
τούτους, ἦτοι εἰς ἀνδρας περιβεβλημένους ἱκανό-
τητα καὶ αὐταπάρνησιν, καὶ εἰς ἀνδράρια πᾶσαν ἀ-
νικανότητα, πᾶσαν ἰδιοτέλειαν καὶ ἀτομισμὸν πε-
ρικείμενα, ἀνάγκη καὶ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπάρ-
χουσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ δύο τάξεις ἐκλογέων, ὧν ἡ
μὲν τάσσεται ὑπὲρ τῶν πρώτων, καὶ αὕτη συναισθάν-
νεται τὴν ἀξίαν τῶν ἐλευθεριῶν τῆς, ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν
δευτέρων, καὶ αὕτη, δούλα φρονούσα, διηλεκτικῶς ἐν-
θαρρύνει τοὺς τοιοῦτους νὰ κατέρχωνται εἰς τὸ ἐκ-
λογικὸν στάδιον. Ἐπομένως χρεωστούμεν ἡμεῖς νὰ
μὴ μένωμεν ἀπαθεῖς θεαταὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν
τῶν κρείττωνων, μηδὲ νὰ ἐπιτρέψωμεν οἱ δεύτεροι
τούτων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βουλευτικὸν περίβο-
λον, διότι τότε οὐ μόνον ἡμεῖς αὐτοὶ συμπράττομεν
εἰς τὴν ἰδίαν κακοδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ δευτεροῦν
καθιστῶμεν καὶ ἐλεεινοτέραν τὴν θέσιν τῶν Ἑλληνικῶν
πραγμάτων. Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ ἀνάγκη ἀναπό-
δραστος ὑπαγορεύει ἅπασι, τὸ πῶς ὀφείλομεν νὰ σκε-
φθῶμεν ὅπως ἐκφύγωμεν τὸν μαρasmus καὶ τὰς συ-
νεπείας αὐτοῦ, ἂν μὴ ἐγκαίρως προνοήσωμεν περὶ
τούτου.

Ἡ πόλις ἡμῶν καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ οἱ τὴν
Ἐπαρχίαν Σύρου ἀποτελοῦντες δύο Δῆμοι, ὁ τῆς
Σύρου καὶ ὁ τῆς Μυκόνου, ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἐσκεπτό-
μεθα μέχρι τοῦδε. — Ἐπειδὴ ὁ δαῖνα, ἐλέγχωμεν,
εἶναι συγγενὴς τοῦ δαῖνος, καὶ ὁ δαῖνα πάλιν φίλος
τοῦ δαῖνος, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι, ὁ μὲν πολὺ ὁ δὲ ὀλί-
γον, ἀποζῶμεν ἐκ τῶν ἔργων ἡ τῶν ἐπιχειρήσεών
μας, καὶ οὐδόλως ἐνδιαφέρει ἡμῖν τίς κυβερνᾷ ἡ τί-
νες καὶ ὅπως, κακῶς ἢ καλῶς, βουλευόνται, ἃς
γείνη ὅ, τι γείνη, διότι ἡμεῖς ἡσυχίαν μόνον θέλο-
μεν καὶ τάξιν, καὶ ὅστις θέλει ἃς ᾔῃαι Ὑπουργὸς
καὶ ὅστις δὲν βρύνεται ἃς γείνη Βουλευτὴς. — Ἡ
ἀναλγησία ἡμῶν αὕτη, ἡ ἀσύγγνωστος ἀναλγησία,
ἐγένετο βεβαίως ἀφορμὴ οὐχὶ ἁπλᾶ ἀλλὰ πολλὰ-
κις νὰ διέλθωμεν δεκαετηρίδας ὅλας χωρὶς καὶ εἰς
τῶν βουλευτῶν μας νὰ ἀναβῇ τὸ βῆμα καὶ νὰ εἴπῃ
καὶ αὐτὸς ἐν γρῷ διὰ τὴν ἐν ἀμεριμνησίᾳ πολλῇ
καθεύδουσαν ἀτυχῇ τῆς Σύρου Ἐπαρχίαν. Ἄν δὲ
ποτε ἀντιπρόσωπος ἡμῶν τις ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ

ἐνθυμηθῶσιν ἐν τῷ βουλευτικῷ περιβόλῳ ὅτι ὑ-
πάρχει ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐ-
παρχία, καὶ παρίσταται ἐν αὐτῇ ὁ ταύτης ἀντιπρόσω-
πος, τοῦτο τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸν βαθὺν ὕπνον,
ὃν οὗτος κατὰ τὰς βουλευτικὰς συζητήσεις ἐκοι-
μάτο, ἐπέσπα δὲ εἰς ἑαυτὸν τὰ βλέμματα καὶ τὸν
καθ' ἡμῶν οἶκτον τῶν ἄλλων, εἴτε καθ' ὃν χρόνον
ἐρέγγετο, εἴτε καθ' ὃν, ἀφυπνιζόμενος, ἐτανύετο
χασμώμενος.

Ἄν δὲ ποτε ἡτύχησαμεν νὰ ἀποστείλωμεν Βου-
λευτὰς ἐπαξίως τὰ συμφέροντα τῆς ἡμετέρας Ἐ-
παρχίας ἐκπροσωποῦντας, καὶ τιμώντας τὴν ἐκλέ-
ξασαν αὐτοὺς Ἐπαρχίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέ-
πειαν καὶ τὴν γενικὴν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὑπόλη-
ψιν, τούτους ὡς μὴ ὥφειλε παρέστυεν ὁ τῆς ἀστυ-
σίας τῶν τὰ κοινὰ πραττόντων χείμαρρος, καὶ πο-
λὺ ταχέως εἰδομένους περιαιρομένους τὸ ἀ-
ξίωμα τοῦ βουλευτοῦ. Τίνες οὗτοι, περιπτὸν νὰ
τοὺς ὀνομάσωμεν ἡμεῖς, διότι οὐδεὶς λησμονεῖ τού-
τους. Ἀλλ' ἄρ' ἄγε, καὶ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὄν-
τας, δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν αὐτοὺς αὖθις, ἡ τοὺς
κρείττους τοὺς ἀχίρτους ἐξ αὐτῶν; Ἰδοὺ εἰς τί πε-
ριστρέφεται νῦν ὁ λόγος τῶν συνεπαρχιωτῶν μας.
Ἐρωτῶσι δηλ. ἂν δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τοὺς αὐ-
τοὺς πάλιν ἀντιπροσώπους, ἡ τινες ἐξ αὐτῶν, εἰς
οὓς νὰ προστελῶσι καὶ τινες ἐπ' ἱστῆς ἀριστοί, καὶ
μὴ ἀντ' αὐτῶν, ἀκόντων ἡμῶν, ἐκλεχθῶσιν αὖθις
οἱ ὑπηλικοὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ κοφταί, οἱ ὄνειδος μόνον
καὶ αἰσχύνῃ, οὐδὲν δὲ πλέον περιποιοῦντες ἡμῖν.

Καὶ πόθεν λοιπὸν προέρχεται ὁ δισταγμὸς οὗ-
τος, ἢ ἤθελεν ἐρωτήσῃ τις, ἀφοῦ σὺ Λαὸς τῆς Ἐπαρ-
χίας Σύρου εἶσαι κυρίαρχος νὰ διαθέσῃς τὴν ψήφον
σου κατὰ βούλησιν, καὶ οὐδεὶς σοι ἀρνεῖται τὸ δι-
καίωμα τοῦ ἐκλέξαι ὅντινα σὺ ἐγκρίνεις ἄξιον νὰ
ἀντιπροσωπεύῃ καὶ σε καὶ τὰ συμφέροντά σου ἐ-
νώπιον τοῦ κοινοβουλίου; Ὁ δισταγμὸς οὗτος
προέρχεται μοι ἐκ τοῦ θορύβου ὃν ἀκούω γινόμενον
περὶ τοῦ τίς πρῶτος τῶν ἀντιπροσώπων τούτων
νὰ περιβληθῇ τὸν τίτλον τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψή-
φου. Τοῦτο δὲ, τὸ νὰ ἐπιθυμῇ εἰς ἀντιπρόσωπὸς μου
νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὴν ἐπω-
νυμίαν ταύτην, γίνεται μοι ἀφορμὴ ἐν ἐκ τῶν ἐξῆς
δύο νὰ ὑπονοήσω, ἡ ὅτι οὗτος προτιμᾷ νὰ ὀνομά-
ζῃται ὑποψήφιος τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ ὑποψή-
φιος ἐμοῦ τοῦ ἐκλογέως, ἡ ὅτι προβλέπει ὅτι θὰ
παραγκωνισθῇ διὰ τῶν Κυβερνητικῶν ὀργάνων καὶ
ὁ ἀποτύχη, ἂν θελήσῃ νὰ πιστευθῇ τὴν ἐπιτυχίαν
του εἰς τὴν ἰδικήν μου θέλησιν. Καὶ ἐὰν μὲν ἀλη-
θεύῃ τὸ πρῶτον, τότε ὁ τοιοῦτος ἀντιπρόσωπος
δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύῃ πλέον τὰ συμφέροντα ἐμοῦ
τοῦ ἐκλογέως, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τῆς υἱοθετη-
σάσης αὐτὸν Κυβερνήσεως. ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον, τό-
τε ἡ Κυβέρνησις, θέλουσα νὰ ἀποκλείσῃ αὐτὸν καὶ
νὰ τὸν ἀποσπάσῃ τῆς ἐμῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἐμ-
πιστοσύνης, θὰ μεταχειρισθῇ πᾶσαν βίαν ὅπως
ἐπιτύχῃ τοῦ τοιοῦτου. Ἄρα καθ' ἑκατέρους τοὺς
τρόπους μὴ ἐπιτυγχανομένου τοῦ σκοποῦ μου, ἔ-
πεται ὅτι καὶ ἡ ἐλευθερία, ἡν μοι παρέχει ὁ θεμε-
λιώδης νόμος αἴρεται ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ οὐδὲν ἄλ-
λ' εἶμαι, εἰμὴ ἀνύπαρκτος ὑπαρξίς καὶ ὃν, σμικρὸν
τι τοῦ ἀνδραπόδου διαφέρον. Ἐπομένως ἡ πρέπει

νὰ ἐκλείψῃ ἡ διάκρισις τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψή-
φου καὶ ἡ τοῦ μὴ Κυβερνητικοῦ, ἡ πρέπει νὰ κα-
ταργηθῇ καὶ καταπέσῃ τὸ σκιὰν μόνον πολιτεύμα-
τος διασῶζον συνταγματικὸν πολιτεύμα, καθὸ πο-
λίτευμα μηδεμίαν ἔχον σημασίαν καὶ ἀξίαν, ὅταν
ἐνθεν μὲν ἐπαγγέλλεται μοι ἐλευθέραν τὴν διάθεσιν
τῆς ψήφου μου, ἐνθεν δὲ καθίστασί μοι Κυβερνή-
την καὶ Κυβέρνησιν, ἐπιτάσσοντάς μοι ἡ ὑποδει-
κνύοντάς τὸν ἀντιπρόσωπόν μου, ὥστε ἐγὼ δὲν εἴ-
μαι εἰς κατάστασιν νὰ διακρίνω τὸν ἱκανὸν τοῦ ἀ-
νικάνου, ἡ τὸν κρείττονα τοῦ χειρόνος.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἔπεται ὅτι τὴν χειρίστην ἐν-
τύπωσιν προξενεῖ εἰς πόλεις καὶ πολίτας ἀνεπτυγ-
μένους ἡ δυσώνυμος ἐπωνυμία τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑ-
ποψήφου, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὅταν οὗτος, ἐκτὸς τῆς
ἐπωνυμίας ταύτης, συμπαρέλκεται μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
τὰ κακὰ τῆς ἀνικανότητος καὶ ἀναισθησίας, καὶ δὴ
καὶ τὸ μαστίγιον τῆς ἐξουσίας, τὸ μυστρίον τοῦτο
φόβητρον, τὸ μόνον δούλοις καὶ ἀνελευθεροῖς ἐμ-
πρέπον, καὶ τὰ πλευρὰ τῶν νωχελῶς πρὸς τὰς ἐρ-
γασίας διακειμένων ἀτυχῶν μαύρων προωρισμένον
νὰ πλήττῃ. Ἀλλὰ κατὰ τίνων δικαιοῦται νὰ ἐπισείῃ
τὸ μαστίγιον τοῦτο ὁ τοιοῦτος ἀντιπρόσωπος, κατὰ
τῶν Ἑρμοπολιτῶν; Πόσον ἀπατάται ὁ ἀτυχὴς ἀν-
θρωπος, ὅστις δὴποτε καὶ ἂν ᾔ οὗτος, ὁ πιστεύων ὅτι
διὰ τοιούτων μέτρων θὰ πτοήσῃ ἕνα λαὸν τῶν μᾶλ-
λον ἀνεξαρτήτων! Ἐὰν ἐγίνωσκεν ὅτι οὔτε ἡ βία,
οὔτε οἱ ἀπειλαί, οὔτε αἱ ἐπεμβάσεις αὐτοῦ τε καὶ
τῆς ἐξουσίας, εἶναι τὰ κατάλληλα μέσα δι' ὧν θὰ
κατισχύσῃ τῆς θελήσεως ἡμῶν, καὶ ὅτι μόνον ἡ ἀ-
γάπη καὶ ἡ ὑπόληψις, ἡν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ χαίρει,
μόνον τὸ καλὸν παρελθὸν καὶ ἡ προσδοκία μέλ-
λοντος καλλιτέρου εἶναι ἐκεῖνα δι' ὧν καὶ ἀπ' ὧν
θέλει ἐξαρτήσῃ τὴν ἐπιτυχίαν του, βεβαίως οὐ μό-
νον δὲν ἤθελεν ἐπιζητῇ τὴν θέσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ
ὑποψήφου, ἀλλὰ καὶ διδομένην αὐτῷ ἤθελε τὴν
καταφρονήσῃ, συναισθανόμενος ὅτι εἶναι ὕβρις μὲν
δι' αὐτὸν, προσβολὴ δὲ διὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἐκλογεῖς τ'
τοιοῦτον ὄνομα.

(Ἀκολουθεῖ.)

Η ΚΡΙΣΙΣ.

ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗ.

[Συνέχεια ὅρα προηγούμενον φύλλον.]

Ὁ βασιλεὺς Ὄθων εἶχεν ἐπιστημονικοτάτην παιδείαν, αὐ-
στηροτάτην ἠθικὴν, δεξιὸν νοῦν, ἐκτακτὸν ὀξύνουιν καὶ με-
γάλῃ φιλοπονίᾳ. ἦτο φιλοδίκαιος, εὐγενέστατος τοὺς τρό-
πους. Ἐσπούδασε καὶ ἔμαθεν, ἐν ταῖς ἐλαχίσταις λεπτομε-
ρείαις αὐτῶν, τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους,
καὶ τοὺς χαρακτῆρας πάντων τῶν πολιτευμένων. Τοὺς νό-
μους καὶ κανονισμοὺς πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν κάλλιον ἐγνώρι-
ζεν, οὐ μόνον αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν εἰ-
δικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπὶ 22 ἔτη ἐργασθεὶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ
τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπερ, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, εὐρίσκειται
εἰς ἐγγυτάτην ἐπαφὴν μετὰ τὴν βασιλείαν, λαβὼν καὶ τινὰς
εὐκαιρίας νὰ ἐργασθῇ ἀπ' εὐθείας μετ' αὐτοῦ, ἐσχημάτισα
τὴν γνώμην, ὅτι ἦτον ὁ καλλίτερος τῆς Ἑλλάδος διπλωμά-
της, καὶ ὅτι κατεῖχε τὴν διπλωματικὴν ἐθιμοταξίαν καὶ λε-
πτότητα, ὅσον ὀλίγοι καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαίων διπλω-
ματῶν.

Ελλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας νὰ συγκατατεθῶσι νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐταιρίας μας, εἰς τοὺς τοὺς ξένους λιμένας νὰ δεχῶνται τὰς ἀνταποκρίσεις παρὰδοτέας μέχρι τῆς τελευταίας σιγῆς καὶ ν' ἀποτελῶσιν ἕνα φάκελον διὰ τὸ πλησιέστερον γαλλικὸν γραφεῖον.

Αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ἀπερρίψαν ταύτην τὴν πρότασιν, στηρίζοντες τὴν ἀποποίησην τῶν ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τῶν καὶ προσθέτουσαι ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ κινήτου κεφάλαιου ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἀτμοκινήτων δὲν ἔδωκε μέχρι σήμερον καμμίαν ἐνστάσιν ἐκ μέρους τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν. Ἄν καὶ ἡ τελευταία αὕτη διαβεβαίωσις ἦναι ὅλως διόλου ἀντιφατικὴ εἰς πολλὰς πληροφορίες ἀξιωματικοῦ ἀπεσταλτοῦ οἱ Πρακτορες τῆς Ἑταιρίας, δὲν ἤμποροῦμεν τέλος πάντων παρὰ νὰ ἐνδύσωμεν καὶ νὰ μὴ δεχόμεθα ταύτας, καθὰ ὑπεβαλον ἡμῖν αἱ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας κυβερνήσεις, εἶναι περιστάσις νὰ περιορίσωμεν διὰ τὰς παρακαταθέσεις ἐπὶ τῶν ἀτμοκινήτων ἡμῶν τῶν ἐπιστολῶν σταλθέντων ἐξωτερικῶς τῶν ταχυδρομικῶν εἰς τὰς τάξεις, ἐγγεγραμμένας κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς 21 Ἀπριλίου 1873 ἀριθ. 373.

Κατὰ συνεπείαν συνιστῶ ἐκ νέου εἰς τοὺς πλοίαρχους ν' ἀποποιῶνται ὅλως διόλου πράγματα ἀφορῶντα ἀλλήγραφίαν, τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Πειραιῶς, Νεαπόλεως καὶ Μεσσηνίας.

Ἐν τούτοις μία ἐξαιρέσις ἐγένετο εἰς τὸ Παλέρμο. Ὁ Πρόξενος τοῦ Παλερμου ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ διδῇ κατ' εὐθείαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πλοίαρχου τῶν ἀτμοκινήτων τῆς γραμμῆς Β. ἐπιστολάς διὰ τὴν Γαλλίαν, αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ θέτῶνται ἀπὸ τοῦ πλοίαρχου εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν εἰς Μασσαλίαν.

Ο Διευθυντὴς
Α. ΤΑΛΟΝ.

Σ. Σ. Π. Τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον δημοσιεύοντες συνιστῶμεν τῇ ἡμετέρᾳ Κυβερνήσει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ τῶν Γαλλικῶν διαπορευόμενων ἀποστολῶν ἐπιστολῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐμπορικὰς τῆς Εὐρώπης πόλεις, διότι ἄλλως καθίσταται περὶ τοὺς ἀνυπολογιστῶν ζημιῶν τῇ ἐμπορικῇ τάξει, ἀνάγκη ἐχούσα ἀείποτε τῆς ἀμεσοῦ καὶ ταχείας ἀποστολῆς τῶν ἀλληλογραφικῶν τῶν πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἀνταποκριτὰς αὐτῶν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ τῇ Κυβερνήσει, ὡς μαθάνομεν, ἀναφορά παρὰ πλείστων συμπολιτῶν μας ὑπογεγραμμένη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν ᾧ χρόνῳ πᾶσα ἡ Ἑπαρχία Σύρου καὶ ἰδίως ἡ Ἐρμούπολις σκεπτεται τίνι τρόπῳ ἀπὸ κοινοῦ νὰ προβῇ εἰς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, δυναμένων νὰ προστατεύωσι τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἅτινα καὶ σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ εἶναι, παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ὁ κ. Δημόμαχος Ἐρμουπόλεως μονομερῶς σκεπτόμενος, καὶ περὶ ἐνός καὶ μόνου φροντίζων, ἦτοι νὰ ἀναδείξῃ βουλευτὴν τὸν ἀδελφόν του Ἀμβρόσιον, οὐ πνύεται τὰ πάντα βυσσοδομῶν καὶ ὑπόλως συνταράσσων. Ὁ κ. Βαφιαδάκης συναισθανόμενος τὸ δυσάρεστον σημεῖον εἰς τὴν περιεστὴν τὸ ἐμπόριον τῆς Σύρου, καὶ ἐννοῶν ὅτι ὁ Ἀμβρόσιος τοῦ δὲν εἶναι τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ἑπαρχίαν μας, ὁφείλει νὰ ἀρνηθῇ αὐτῷ πᾶσαν συνδρομήν, διότι ἄλλως θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν, ὅτι καταστρεφεί πᾶσαν τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Σύρου ἀφωρῶσαν ἐπιχειρήσιν.

Περὶ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ οὐδὲν θετικόν· τὰ διαδιδόμενα εἶναι ἀπλάι φῆμαι· ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμὸς θὰ καταρτισθῇ, ὡς λέγουσιν, ἅμα τῇ ἐλεύσει τοῦ κ. Νομάρχου, περιμενομένου τὴν προσεχῇ Παρτακευήν.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασίου ἀρχοῦνται τὴν 3ην τοῦ προσεχὸς μηνός, ἡμέραν τετάρτην.

Ὁ ἄρτος ὑπετιμήθη ἐν τῇ πόλει μας κατὰ πέντε λεπτά· τοῦ δὲ κρεατοῦ ἡ τιμὴ καθ' ἐκάστην αὐξάνει· ἤδη πωλεῖται πρὸς Β. Δ. 2 καὶ 40 ἡ ὀκία, τοῦτο δὲ διότι ἐκ πολλῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐκ τινῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἕνεκα τῆς ἐπιζωτίας, εἶναι ἐμποδισμένη ἡ εἰσαγωγὴ ζώων ἐν τῇ πόλει μας.

Τὰ γεννήματα, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων ἀσημάντων τινῶν μερῶν, προμηνύονται κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀρθρὰ, συνεπὸς δὲ αἱ τιμαὶ τῶν σίτων ἐξέπεσαν, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἀγοράζουσι τὸσον μόνον ποσὸν σίτου, ὅσον τοῖς ἀναγκαῖοι διὰ μιᾶς ἡμέρας ἐργασίαν.

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ λυσεγγυήσεων καὶ ἤδη ἐπιχειροῦμεν νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, διότι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ κακὸν τοῦτ' λαμβάνει μέγαν διαστάσει. Γνωστὸν ὑπάρχει τοῖς πάντιν ὅτι ὁ λαμβάνων προμηθεύει ἐκ τῆς διαμετακομιδῆς τῶν τελωνείων, ὅπως μεταφέρει ταύτας εἰς ἕτερον μέρος τοῦ Κράτους, ὁφείλει νὰ δώσῃ ἐγγυήσιν τοῦ ὅτι θ' ἀποβιβάσῃ τὴν πραγματεῖαν εἰς τὸ ὅπου ὀφείσιν ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ μέρους, ἄλλως

ὑποβάλλεται εἰς ὀκταπλοῦν τελωνειακὸν τέλος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ νόμος οὗτος δεσμεύει τὸν λαθρέμπορον, ἀλλ' εἰν' ἐπίσης ἀληθές ὅτι οὐκ ὀλίγον βλάπτει τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα καὶ πρὸ πάντων τὰ συμφέροντα τῶν μικροπώρων ἐκείνων, οἵτινες ἀγνοοῦντες τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, δὲν ζητοῦσιν, ἀλλ' ἀποβιβάσθαι τῆς πραγματείας εἰς τὴν ὑποτελωνεῖαν, τὴν πιστοποιήσιν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὴν εἰς τὴν τύχην, οἱ δὲ κύριοι ὑποτελώναι εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ τῶν συγῶν μεταθέσεων καὶ παύσεων αὐτῶν δὲν φροντίζουσι νὰ πεμπῶσιν ἐγκαιρῶς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα εἰς τὸ ὅθεν ἐξήχθησαν αἱ πραγματεῖαι Τελωνείων, ἀλλὰ παραμελοῦντες τὸ καθήκον τῶν τούτου, φέρουσιν εἰς ἀνωμαλίαν τὰ τελωνεῖα· τῇ τεταγμένῃ δὲ προθεσμίας ληξασθῆς, ἀναγκάζονται οἱ κ. Τελωνεῖαι νὰ καταδικάζωσι τοὺς ἐγγυητὰς ἀδικῶς καὶ νὰ φυλακίζωσιν αὐτοὺς ἐάν δὲν πληρῶσιν τὸ ὀκταπλοῦν τέλος. Ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας λοιπὸν τῶν ὑποτελωνείων πολλοὶ συμπολιταὶ μας ἔπαθον καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὑποφέρουσι μέχρι τούτου, οἵτινες καὶ παρεκάλουν ἡμᾶς νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν αὐτοὺς, ἢ νὰ διατάξωσι τοὺς κ. Ὑποτελώνας νὰ διδῶσιν ἀμέσως τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ εἰς τοὺς παραλήπτας τῶν ἐμπορευμάτων ἐμποροῦς, ἢ τοῦλάχιστον νὰ πεμπῶσιν οἱ ἴδιοι αὐτὰ ἐγκαιρῶς εἰς τὰ ὀρισμένα Τελωνεῖα, ἄλλως εἶναι ἀδικον νὰ καταδικάζονται ἀθῶοι ἄνθρωποι, διότι δὲν ἐξετελέσθῃ ἐγκαιρῶς εἰς τύπος τοῦ νόμου.

Ἀπὸ τίνος ἐφ' ἡμεῖς ὁ περὶ ὁδοποιίας νόμος ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων, τὸ δὲ μεγαλεῖτερον ποσὸν τοῦ νέου τούτου φόρου ἀποτελεῖ ἡ Ἐρμούπολις, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὰ κατὰ τοῦ νόμου τούτου. Ὑπάρχουσι καὶ ἐν αὐτῇ ἀρραβιτοὶ ὁδοί, αἵτινες καὶ τοὺς κηπουροὺς διευκολύνουσιν εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων τῶν καὶ εἰς τοὺς πολίτας τῆς στενοχωροῦς ταύτης πόλεως οὐκ ὀλίγον διδούσιν ἀναψυχὴν. Οὐχ' ἦσαν αἱ ὁδοὶ αὗται, παραμελησάσης τῆς Δι' αὐτὰς ἀρχῆς ἐνεκὸν ἀνεχῆσαι χρημάτων τὴν συντήρησιν αὐτῶν, παρ' ὀλίγον νὰ καταστραφούν, ἀπειλεῖται δὲ καὶ ἡ ζωὴ τῶν δι' αὐτὰς ἀπερχομένων εἰς τὰς ἐξοχὰς συμπολιτῶν μας. Δὲν εἶναι δικαίον πάρα νὰ ἐκχωρήσῃ ἡ Κυβέρνησις ποσὸν τι διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τούτων καὶ ἕτερον διὰ τὸν σχηματισμὸν νέων ἐξοχῶν ἀναψυχῶν ὁδῶν, τῶν ὁποίων μεγίστην ἔχει ἀνάγκη ἡ πόλις μας; Πρὸς τὴν συγχάσσιν τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, καὶ τὸ Ἐπαρχιακὸν καὶ Δημοτ. Συμβούλιον; Διατί δὲν ὑποδεικνύουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκη ταύτην;

Ἀπὸ τίνος χρόνου σπουδαῖα νυκτοκλαπαὶ λαμβάνουσι χώραν ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως μας. Κακοήθεις ἄνθρωποι, ἔργον ἔχοντες τὸ κλέπτειν ἐκ τῶν πλοίων πᾶν τὸ προσυγῶν, εἰσπηδῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἀρπάζουσιν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ τὰ φορέματα τῶν πλοίαρχων. Ἡ ἀτυνομία τοῦ λιμένος καὶ ἡ τῆς πόλεως πρὸς δὲ καὶ ὁ κ. Τελωνὴς ἀς ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν, καὶ ἀς ἀναπτύξωσιν τὴν δραστηριότητά των ὅπως συλλάβωσι τοὺς συστηματικούς τούτους κλεπτάς, οἵτινες διὰ λευθῶν βεβαίως καὶ οὐχ' δι' ἀεριστάτων, μεραδαίνουσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ ληστεύουσιν τὰ ἐν αὐτοῖς.

Ἀστυνομικὸς κλητὴρ εἰσελθὼν προχθὲς εἰς τὸ μαγειρεῖον τοῦ κ. Πούλου ἤρπασε τὸ ἐκεῖ κρεμάμενον κρέας, τὸ διὰ τὸ μαγειρεῖον ἀγορασθὲν, καὶ ἤβηλες νὰ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῦτο ἀντέστη διὰ λόγων ὁ υἱὸς τοῦ κ. Πούλου ὠδήγησεν ὁ κλητὴρ καὶ τοῦτον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην ἀξιοποιοῦν οὗταν ἐπιμεμπτον δὲ τὴν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀπαγωγὴν τοῦ χρηστοῦ νέου, πεποιθήμεν μὲν ὅτι ἀμφοτέρω θελεῖ τιμωρῆσθαι ἡ δικαιοσύνη προστηκόντως, ὡς καὶ ὁ κ. Αστυνόμος, ἀποβάλλων τῆς ὑπηρεσίας τὸν μὴ κατανοοῦντα τὸ καθήκον τοῦ αστυνομικοῦ κλητῆρα. Ἐάν δὲ μήτε τὸ ἐν μήτε τὸ ἕτερον τούτων γείνη, τότε συμβουλευόμεν τὸν κ. Πούλον, ἵνα, ὅταν καὶ δεῦτερον Ἀστυνομικὸς κλητὴρ εἰσελθῇ καὶ τοῦ ἀρπάξῃ τὰ πράγματά του, νὰ ἐφαρμώσῃ ἐπὶ τοῦ ἀρπαγῶς τὸν νόμον τῆς ἰδιαιτέρας του πατριδος, καθόσον ἄλλως θὰ τοῦ ἀρπάζωσιν εἰς τρίτην φορὰν καὶ τὰ μαγειρικά σκεύη οἱ θρασεῖς οὗτοι ὑπέρταται τῆς ἐπὶ θρασυτέρας Ἀστυνομίας μας.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἦλθον ἐνταῖθα ἐκ Χίου Ἰταλοὶ τινες μουσικοί, οἵτινες ἀπεπεμφθῆσαν ἐκεῖθεν, διότι ἐτραυματίσαν ἐκεῖσε διὰ μαχαίρας καὶ ἀνευ λόγου νέον τινα ἐπικινδύνως. Τοὺς Ἰταλοὺς τούτους συνιστῶμεν εἰς τὴν ἐπιβλεψὴν τῆς Ἀστυνομίας μας.

Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη χθὲς μετὰ τῆς προσηκούσης ἀξιοπρεπείας καὶ τάξεως ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Νικόλαος Νικολᾶς, εἰς τῶν ἀρχαίων καὶ εὐκαταστάτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως μας. Συλλυπούμενοι τοῖς φίλοις καὶ συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τάξῃ τὴν ψυχὴν του ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

Γράζουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου ὅτι ἐξελθὼν τέλος πάντων ἡ ἐπιθυμία τῶν κατοικούντων τὴν ὠκεῖαν ἐκείνην νῆσον ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ θάνατος τοῦ πρώην προξένου ἀφ' ἐνός καὶ ἡ πύσις τοῦ πρώην γραμματέως Μαλαματιανοῦ ἀφ' ἑτέρου, ἀπῆλλαξαν τὸν τόπον ἀπὸ τοῦς δύο τούτους κοτζαμπάσιδες. Τοῦ δὲ νέου Προξένου μετὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ρωσάντων ἐκεῖ, εἰκάζεται ὅτι θὰ φέρωσι

τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Α. Μ. καὶ ὅτι θὰ τακτοποιήσωσι τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἀποπέμποντες ἐκεῖθεν τοὺς μακροὺς συμβούλους τῆς πρώην προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπονέμοντες τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἴσου εἰς πάντας τοὺς ὑπηρετοὺς των. Οἱ νέοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουσι καλὸν ἐξωτερικὸν χαρακτῆρα, ἐάν δὲ ὁ χαρακτῆρ των οὗτος συνοδεύεται καὶ με ἀγαθὴν ψυχὴν πρὸς δὲ καὶ με ἰκανότητα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, τότε ἂς ἦνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐπισύρῳσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλλήνων ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν τῆς ὁδοῦ ἀρχῆς, ἐξ ἧς καὶ μόνης ἐξήρτηται ἡ εὐθυμερία τῶν ἐν Χίῳ διαμενόντων ὁμογενῶν.

Τὸ περὶ μεταθέσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας κ. Προκοπίου εἰς τὴν τοῦ Μητροπολίτου τῶν Ἀθηνῶν ἑδρὰν Β. Διάταγμα ἀπεστάλη χθὲς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὴν Α. Μ. τῶν Βασιλέα πρὸς ὑπογραφήν. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν θελεῖ ψαλὴ δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ, δίδοντας τοῦ νέου Μητροπολίτου τὴν διαβεβαίωσιν τῆς παραδοχῆς τῆς μεταθέσεως τοῦ ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Σ. ἐπίσκοπος τῶν δυτικῶν ἐν Τήνῳ κ. Μαργαρίδος διὰ διαταγῆς τοῦ Πάπα διορίσθη ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ παπικὸς ἐπίτροπος ἐν Ἑλλάδι, διατηρῶν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς πρώτης ἐπισκοπῆς του. Γνωστοποιηθείσης τῆς παπικῆς ταύτης ἀποφάσεως τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, ἐξεδόθη Β. Διάταγμα δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὁ ῥηθεὶς ἐπίσκοπος καὶ παραγγέλλονται αἱ τοῦ Κράτους ἀρχαὶ νὰ χορηγῶσιν αὐτῷ πᾶσαν εὐκολίαν περὶ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν τῆς θρησκείας του καθηκόντων καὶ τὰς προσηκούσας νὰ τῷ ἀπονέμωσι τιμὰς. Μετὰ τὴν ἐκ Συμῶνης ἐπάνοδόν του θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας ἵνα ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ θεσῇ του.

Ἡ κυβερνήσις πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ τι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Μεταλλουργειῶν τοῦ Λαυρίου, πρὶν δηλονότι μελέσῃ καὶ διασκερθεῖ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῆς παρ' αὐτῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῶν προτάσεων τῆς ἐταιρίας, ἐκρίνε καλὸν νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ φωτίσῃ τὴν συνείδησιν αὐτῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἀποφασίσῃ τὸ τελεῖος καλόν. Ἐν τούτοις καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι ἠκούσαμεν, ἐν τέλει δὲ καὶ τὸ αὐθεντικὸν τοῦ ὑπουργείου ὄργανον διεκήρυξε διὰ τῶν πρὸς καὶ ὕφους μὴ ἐπιδεχομένου ἀντίρρησης, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σπουδάζουσα περὶ τὰς ἐκλογὰς, δὲν ἔχει καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὰς προτάσεις τῆς ἐταιρίας τοῦ Λαυρίου καὶ τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι ταῦτα πάντα θελοῦσι γίνεσθαι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν· πολλὰ δὲ συνεβούλευσε μετ' αὐθεντικότητος καὶ τῆς συνήθους γλυκειᾶς καὶ χριστιανικῆς γλώσσης τῆς ἡ ἐφημερίδος αὐτῆς.

Τούτο εἶναι καλόν. Ὅταν μία τις ἐφημερίς ἐκφράξῃ τὰ φρονήματα τῆς Κυβερνήσεως, πάντες πιστεύουσιν εἰς ὅτι γράφει εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περίστασιν μάλιστα, οὕτω σαφῶς ἐξετίθεντο οἱ λόγοι, ὥστε τὸ ἄστρον ἐκεῖνο ἐθεωρήθη ὡς κοίνοπαιγμένον. ἵνα προφυλάξῃ τοὺς πολίτας ἐκ τῶν παιγνιδίων τῆς κυβείας, εἰ καὶ δὲν ἐκαλλέετο βεβαίως τὴν κυβερνήσιν ἡ διακονία, ὅτι εὐρίσκειται αὕτη τόσον ἐπικυρομένη περὶ τὰ ἐκλογικά, ὥστε νὰ ἐγκυταλειπῇ πάντων ἄλλων ὑποθέσεων τοῦ Κράτους. — Τέλος οἱ κ. ὑπουργοὶ ἐπανήλθον μετὰ συνειδήσεως περὶ τῆς ἐκείνης βεβαίως, ἂς ἴδωμεν λοιπὸν τί θελοῦσιν ἀποφασίσαι, διότι τέλος πάντων κατὰ πρόειν νὰ ἀποφασίσωσι. Εἶναι οἰκτρὸν ὑπόθεσις εἰς ἧς τόσα ἐξαρτῶνται συμφέροντα νὰ μένῃ ἐπὶ τῶν τούτων ἡρόντων ἐν τοιαύτῃ ἀβεβαιότητι.

Ἰδίως δὲ ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει τὸν κύριον Παπαμιχαλόπουλον καὶ διότι εἶναι ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν, καὶ διότι εἶναι ὁ ἄνθρωπος παρὰ τοῦ ὁποίου δικαίως πάντες ἐλπίζουσι νὰ πράξῃ ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι νόμιμον νὰ γίνῃ — noblesse oblige. —

Ἡ ὑπόθεσις τῶν τρωϊκῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ κ. Σχλίεμαν ἔλαβε τροπὴν, τῆς ὁποίας ἀγνοοῦμεν τὴν λύσιν. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπέρριψε τὴν περὶ κατασχέσεως αἰτήσιν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἱφτερεῖον ἀπεδέχθη τὸν ἀντικρίνον ταύτην. Ἐν τούτοις ἡ ἀπόφασις τῶν ἑσπερῶν δὲν ἔσσι πραγματικὸν ἀποτέλεσμα, ὡς μαθάνομεν, διότι ὁ κ. Σχλίεμαν ἐφρόντισεν ἐν καιρῷ νὰ ἀσφαλίσῃ ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς κατασχέσεως τὴν τρωϊκὴν αὐτοῦ συλλογὴν, ἣν ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ σαφεῖ ὀηλώσει προορίζει εἰς κόσμον τῆς Ἑλλάδος πολύτιμον.

Ἐξεδόθη τὸ τέταρτον φυλλάδιον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, περιδοκῶν τοῦ ὁμωνύμου φυλογικοῦ Συλλόγου. Ἐν τῷ φυλλάδιῳ τούτῳ τελειώνουσι τὰ πλείστα τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου φυλλοῦ ἀρξαμένων ἔργων. Οἶον αἱ Πλατωνικαὶ Μελέται, — ὁ Γοργίας — τοῦ κ. Καρούσου. Ἡ ἐπὶ τῶν διοικητικῶν καὶ οικονομικῶν κατηγοριῶν τῆς ἐμπορίας τῶν Ἀρξαίων Ἑλλήνων, τοῦ κ. Κ. Ζέφυ. Ἡ πραγματεία τοῦ κ. Ἠλία Ποταμιάνου, περὶ τῶν παρὰ τῷ Ῥωμανῷ στρατῷ τινῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν Βατράχων τοῦ Ἀριστοφάνους μελέτη τοῦ κ. Ζησιῶ, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ δευτέρου φυλλαδίου καὶ ἡ περὶ θαλαττικῆς ποιητικῆς Ὀμιλία τοῦ Κ. Δ. Ποταμιάνου. Ἐξακολουθοῦσι δὲ εἶτι ἡ Βιογραφία τοῦ ποιητοῦ Βύρωνος ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Πάπ γράφομένη, καὶ ἡ περὶ Χρησμῶν πραγματεία τοῦ κ. Κ. Ξενου. — Δημοσιεύονται δὲ ἐν τῷ φυλλάδιῳ τούτῳ καὶ ἐξ νεᾶ ἄρθρα ἀρχόμενα καὶ περαιομένα ἐν αὐτῷ ἦτοι Ἀστρονομικὰ Μελέται ὑπὸ Ἰ. Δεληγάλλα. Ἀνέκδοτον Χειρόγραφον τῆς Φραγκικῆς ἐποχῆς, ὑπὸ τοῦ

κ. Ν. Αρχαίου. Οθησεντικὸν ἐνέπριον, ὑπὸ Ἀρ. Δρακο
πύλου. Τερὶ τῆς ὑπάρξεως μελέτη ὑπὸ Α. Ἐπιτοῦ. ἔμ
μετρος μεταφράσεις τῆς Ἑλλάδος τοῦ Λέοντος Ἀλλατίου
ὑπὸ Φ. Οἰκονομίδου. Διάφορα φιλολογικά, ὑπὸ Κ. Πώπ.
Ἐπεὶ δὲ ποιήσεις τρεῖς σύγχρονοι, μία τῆς κ. Φωτεινῆς Οἰ
κονομίδου καὶ δύο τοῦ κ. Ι. Μαργαρίτη. Κλείει δὲ, ὡς πάν
τοτε, τὸ φυλλάδιον ὁ κ. Κ. Ζησίου διὰ τῆς Δημόδου Φι
λολογίας πέντε δημοσιεύων ἀνέκδοτα τέως δημοτικὰ ἄ
σματα, ὧν τὰ τέσσαρα διαφόρων ἀρχαιοτέρων τοῦ 1821
ἐποχῶν, ἐρωτικὴν ἔχοντα ὑπόθεσιν, ἐν δὲ, κλεπτικὸν τοῦτο
καθαρῶς καὶ τοῦ χοροῦ, ἀνῆκον εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους,
— εἰς τὸ 1868 ἢ 70, ὡς νομίζομεν — τὸ ὁποῖον δεικνύει
ὅτι τὴν δημοτικὴν ποίησιν δὲν ἐξεδίωξεν ὁλοσχερῶς ἀπὸ τῶν
ὁρέων τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐλευθερία, εἰ καὶ τὸ ἄσμα τοῦτο, ὡς
καὶ τὰ ἀρχαιότερα ἄσματα τοῦ χοροῦ, μόνον ἀξίαν ἔχει τὴν
γοργότητα τοῦ μέτρου καὶ τινὰ χάριν. (Στοῦ).

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ ΜΑ' φυλλ. τοῦ ἐν Σμύρῃ ἐκιδιδόμε
νου ἐπίσης ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος ἀπὸ Μέλους,
τοῦ συνοδευομένου καὶ ὑπὸ τῆς ἀποθήκης τῶν ὠφελίμων
γνώσεων τὰ περιεχόμενα τῶν ὁποίων ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως
«Μελιτῆς». Ἡ μεγάλη σημασία τοῦ ἀχριστὸς ἀνέστη.
— Ἰδὼν τῆς ἀπολύτου ἀργίας. — Περὶ ὁσμῶν. — Οἱ γά
μοι τῶν ἀνθρώπων. — Παιδεία καὶ ἄνθρωποι. — Οἱ δρόμοι τῆς σε
λήνης κατὰ τὸν παρόντα Μάιον. — Ἀρχαιότητες τοῦ πελά
σου. — Ἐπὶ χρυσῇ. — Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ Διόσκου. —
Θάνατος τοῦ Διόσκου. — Ἀποθήκη. — Γέννη ἀνθρώπων
— Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ Κοραῆ. — Οἱ ἀδελφοὶ Ροθκίλδαι.
— Περὶ ἐρωτῶν. — Ὁ γαστρικὸς χυλός. — Ὁ μὴν Ἰούνιος.
— Μακροβιότης τῶν ἐγγάμων.

— Ὁ ἡγεμὼν Μίλαν, οὐδὲν σχεδὸν κατορθώσας ἐν Κων
σταντινουπόλει, ἐπανῆλθε πρὸ μικροῦ εἰς Βελιγράδιον. Κατὰ
τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ διατριβὴν αὐτοῦ, εἶπεν ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν
εἰς τινὰ ἐπιτροπὴν ἃ ὅτι ἡ συνομιλομένη τῆς σερβορουμου
νικῆς συμμαχίας εἶναι τὸ μόνον καὶ σημαντικώτατον ἐξαγώ
μενον τῆς ὁδοπορίας του.

— Ἐκ Βάρνης γράφουσιν εἰς τὸν «Νεολόγον», ὅτι Βούλ
γαροι σχισματικοὶ, παραβιάσαντες τὰς θύρας τοῦ νεκροταφεί
ου τῶν Ὀρθοδόξων, προέβησαν νὰ κατασυντρίψωσι τοὺς ἐπὶ
τῶν τάφων σταυροὺς, καὶ ἄλλα; νὰ πράξωσι βεβηλώσεις. Ἐ
πέπρωτο ὁ ὁ. αἰὼν καὶ τοιαῦτα νὰ παραγάγῃ βδελύγματα,
ἅτινα οὐδ' εἰς ἀγριωτέρας ἐποχὰς ἀνεφάνησαν!

Καθὰ γράφουσιν ἐκ Βουκουρεστίου, τὰ ἐκλαϊκευθέντα Μο
ναστήρια περιέρχονται ὁσμήραι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ
ἐρεπύονται, οὐδεμίαν λαμβανομένην προνοίαν ὑπὲρ διορθώσε
ως καὶ συντηρήσεως.

Τὰ καθ' ὅλην τὴν Ῥουμανίαν ἐκλαϊκευθέντα Μοναστήρια
εἰσὶ, κατὰ τινὰ δημοσιευθέντα ἐσχάτως κατάλογον, τὸν ἀ
ριθμὸν 68, ὧν τὰ πλεῖστα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος,
ἀλλὰ εἰς τοὺς Πατριαρχικοὺς θρόνους τῶν Ἱεροσολύμων καὶ
Ἀλεξανδρείας καὶ εἰς τὸ Σίναϊον ὄρος κλπ. Μεταξὺ τούτων
ἀριθμεῖται καὶ τὸ τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς (Ἀερὼν Βόδα).

«Εἴθε νὰ μὴ σοὶ λείψῃ οὐδέποτε τὸ τέιον οἱ δὲ πόδες σου
νὰ γίνωνται αἰετοὶ μικρότεροι. Ἡ χάρις μου εἶναι ἀπείρος.»

Σπουδαῖον δυστύχημα.

Πλοίαρχος τις, Γεώργιος Κρίθαρος καλούμενος, παραλαβὼν
ἐν τῇ ἐνταῦθα Διαμετακομίσεως διάφορα ἐμπορεύματα ἐν
οἷς καὶ πυρίτιδα, ἅπαντα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἐξήλθε τὸ πα
ρελθὸν Σάββατον τὰ ἀποδημητήριά του ἔγγραφα, ἅτινα ἐ
κράτησεν ὁ μεγαλόνους ἐξηκονταρχεὺς Δέκαρχος Β. Κορώνης
ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπίσκεψιν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἀπὸ δὲ ἐνήργησεν
τὰς ἐπισκέψεις του ἐπ' ὅλων τῶν ἐτοιμῶν πρὸς ἀπόπλουν
πλοίων ἐκτὸς ἐκείνου τοῦ δυστυχῆς Γ. Κρίθαρος, ὁ εἰρημέ
νος ὑπάλληλος ἐγενετο ἀφαντος μεταβάς ἴσως πρὸς ἐπίσκε
ψιν τοῦ Ζυθοπωλείου τοῦ Δημ. Μιχαήλ ἢ ἄλλοι ποῦ. Εἰς
μάτην ἔτρεχεν ὁ δυστυχὴς πλοίαρχος πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ
μετὰ τῶν Τελωνιακῶν φυλάκων μέχρι νυκτὸς καθ' ἣν εὐρὼν
ἕτερον δεκάρχον ἔμαθε παρ' αὐτοῦ ὅτι ὁ ἐξηκονταρχεὺς θέ
λει μεταβῆ εἰς τὸ πλοῖον, τοῦτο δὲ μὴ γενομένου ὁ πλοί
αρχος ἠναγκάσθη νὰ ἐμποδισθῇ διότι οὕτως ἔδοξε τῷ κ. Β.
Κορώνη, ἀπὸ οὐκ ὀλίγα πλοῖα τὴν νύκτα ἐκείνην ἀπέπλευ
σαν. Τὴν αὐτὴν δὲ νύκτα σφοδρὸν ἀνέμου πνεύσαντος καὶ
τοῦ πλοίου ἐκτεθειμένου εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων, καθό
τι ἐνεκεν τῆς πυρίτιδος ἦτον ἠγκυροβολημένον μακρὰν τῶν
πλοίων, ἠναγκάσθη ὁ Πλοίαρχος, ἀπὸ εἶδε τὸν ὁποῖον διέ
τρεχε κίνδυνον τὸ πλοῖόν του, νὰ μεταφέρῃ αὐτὸ εἰς μέρος
ἀσφαλές· ἔστω καὶ ἀπηγορευμένον εἰς πλοῖα φέροντα τοιοῦ
τον φορτίον· δυστυχῶς ὁμως μόλις ὕψωσε τὰ ἱστία καὶ
προσεπάθει νὰ σώσῃ τὸ πλοῖον, τοῦτο ἐξωκίλινεν εἰς τινὰ
βράχον ἐβυθίσθη πάραυτα μετὰ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ οὕτω
ἐπῆλθε παντελὴς καταστροφὴ εἰς τὸν δυστυχὴ Γεώργιον Κρί
θαρον εἰς τὸν πλοῖον καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἐμπορευμάτων
ἀνῆκεν. Ἡδὴ ἐρωτῶμεν τίς ὁ αἴτιος τῆς καταστροφῆς τοῦ
δυστυχῆς τούτου; αὐτὸς ὁ ἐξηκονταρχεὺς Β. Κορώνης,
ὅστις ἀγνοῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του, συμπῶνως με
τὰ διατετογμένα, ἐνεργεῖ ταύτην κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ καὶ
ὁπόταν θέλει, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι ὅχι αὐτὸς ὁ ὑπαλ
ληλίσκος ἀλλ' οὐδεμία Ἀσχὴ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ πλοῖον
καὶ μάλιστα ὁπόταν ὁ Πλοίαρχος ἐφοδιασθῇ μετὰ ἀποδη
μητήρια ἔγγραφα. Ἐν τούτοις ὁ Πλοίαρχος ἔνεκα τῆς ὑπο
θέσεως ταύτης μεταβάνει ὁσονούπω εἰς Ἀθήνας ὅπου θέλει
διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν.
Δὲν ἦτο προτιμότερον κ. Κορώνη τὰς ὥρας καθ' ἃς καταγί
νεσαι νὰ μάθῃς τὴν Κιθάραν, ἐντὸς Τελωνιακοῦ μάλιστα κα
ταστήματος κατοικῶν, νὰ σπουδάξῃ τὸν Τελωνιακὸν Νόμον
ὅπως φωτισθῇ τίνι τρόπῳ θέλει ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν σου;
Ταῦτα, κ. Συντάκτα, παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρίσῃτε εἰς
τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας πρὸς φωτισμὸν τῆς Σ. Κυ
βερνήσεως, ἥτις συντηρεῖ τοιοῦτους ἀνικάνους ὑπαλλήλους
πρὸς ζημίαν τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἀριθ. 4,308.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς.

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον ε. ε. ἀνευρέθη ἐν τῇ θαλάσῃ πλη
σίον τῆς θέσεως Τραχυλῆς τῆς Σύρου μία λέμβος ἀγνώστου
ιδιοκτῆτου, ἥτις ἀνελκυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μάρκου Παλαιολόγου
ἐξεπονήθη παρ' ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν τριάκοντα, ὡς οὕσα ἐ
φθαρμένη.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτῆς ἀξιώσεις νὰ φέ
ρωσι τὰς ἀντιρρήσεις των ὅπου δεῖ, καὶ ἐντὸς τῆς νομίμου
προθεσμίας, ἄλλως τὸ καθαρὸν περίσσευμα τοῦ ἐκπλειστη
ριάματος θέλει περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ναυτικοῦ
Ἀπομαχικοῦ Ταμίου.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκιδιδόμε
νης ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη».

Σύρος 25 Μαΐου 1874.

(Τ. Σ.) Ὁ Εἰσαγγελεὺς
Φ. ΨΥΛΑΣ.

Κατὰ τὴν 15 Ἰουνίον ἄρχονται τακτικαὶ παρα
δόσεις κατὰ στιχογραφίας.

Κατὰ τὴν παράδοσιν διδασθῇσονται.

Μαθήματα περὶ διπλογραφίας, θεωρητικῶς καὶ
πρακτικῶς.

Ὅμοια περὶ συντάξεως διαφόρων λογιστικῶν
ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ὅμοια τινὰ περὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς καὶ
προκαταρκτικοὶ κανόνες καλλιγραφίας.

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων ἐπιθυμοῦσι διδασθῆναι τὰ ἀ
νωτέρω μαθήματα, προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν
μας, πάντοτε κατὰ τὴν 2 1/2 ὥραν Μ. Μ. καθ' ἑκά
στην πρὸς ἐγγραφὴν ἢ συνεννόησιν μετὰ τοῦ διδά
κτορος, μέχρι 15 Ἰουνίου.

Μηχαναὶ βαπτικῆς δι' οἰκογενείας, βάπτας, ὑπα
δηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πω
λοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδότη.

ΑΓΩΓΗ

Νικολάου Θ. Πουτσελά, κατοίκου ἐνταῦθα,
ὡς ἐκδοχῶς τῶν δικαιωμάτων
τῆς ἐνταῦθα διαλυθείσης ἐταιρίας
«Ν. Πουτσελάς καὶ Α. Δρίτσας.»

Κατὰ

Ἐπαμινώνδα Δ. Παππᾶ, κατοίκου ἐνταῦθα
καὶ ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἐναγόμενος διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰεβρίου 1869 γραμματίου
του εἰς διαταγὴν τοῦ συνεταίρου μου Ἀνδρέου Μ. Δρί
τσα, ἐνταῦθα γενομένου, ὥφειλε νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν
δραχ. β. διατιμῆσεως 228 μετὰ 31 ἡμέρας ἔκτοτε καὶ με
τόκον ὑπερμερείας νόμιμον ἕως ἐξοφλήσεως, προερχομένης
ἀπὸ ἀξίαν πραγματειῶν τῆς τελείας ἀρσενείας του, ἃς ἔλα
βε παρ' αὐτοῦ ἐνταῦθα, τὸ δὲ γραμματίον αὐτὸ ὡς καὶ ἄλ
λοι διάφοροι πιστώσεις τῆς ἐταιρίας μας ταύτης μετεβίβ
σθισαν εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58 τοῦ ἔτους 1872 συμβολαί
ου διαλυτικοῦ τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Κ. Σαγγιανῆ,
ἀνέρχονται δὲ αἱ δραχμαὶ αὗται μετὰ τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου
1869, ἕως 3 Ἰουνίου 1874, ἥτοι μηνῶν 54, ἐκ δραχ. 123
12 0/0 τόκου των εἰς δραχ. β. διατιμῆσεως 351 12 0/0
ἀποδοτέα ἐτησίως ἀπὸ τῆς 3 Ἰουνίου 1874, ἕως ἀποτίσεως
καὶ 12 τοῖς 0/0 ἐτησίως.

Ἐπειδὴ τὸ χρέος εἶναι ἐμπορικόν, ὄντος καὶ τοῦ ἐναγ
μένου ἐμποροπλοίαρχου, διὰ ταῦτα, καλῶ τὸν ἐναγόμενον
ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐμπροθέσωμαι πρὸς συζήτη
σιν ἐξαποτούμενος.

Νὰ μοὶ πληρώσῃ καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως καὶ
ἐκτελεστῆς ἀποράσεως τὰς ἀνω δραχμὰς τῆς β. διατιμῆ
σεως 351 12 0/0 ἐντόκως ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1874 ἕως ἀπο
τίσεως ἀνὰ 12 τοῖς 0/0 ἐτησίως καὶ τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω ταύτην νομίμως τῶ ἐνταῦθα
κ. Εἰσαγγελεῖ, διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον μέρος διαμένοντα ἐνα
γόμενον, πρὸς δὲ δημοσιευθῇ ἢ παρούσα διὰ τίνος τῶν ἐν
ταῦθα ἐκιδιδόμενων ἐφημερίδων.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 29 Μαΐου 1874.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
Ι. Ν. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περίεργος ἐπιστολὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Κίνας
πρὸς τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας.

Γενομένης τῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας περὶ εἰρήνης συνθήκης
καὶ ἐκπληρωθέντων ὑπὸ τῶν Κινέζων ἐκατομμυρίων τινῶν ταλ
άντων, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἔλαβεν ἀπὸ τῆς ἐν Ὁξφόρδῃ
Ἀκαδημίας τῶν τίτλων τοῦ Διδάκτορος. Ἡ οὐρανία
αὐτοῦ Μεγαλειότης λοιπὸν ἔγραψεν ἰδίᾳ χειρὶ ἐπὶ μετάξης
χαριεστάτην ἐπιστολὴν καὶ ἀπέστειλε πρέσβυν τὸν Το-φο
φὸν εἰς Λονδίνον, ὅπως αὐτοπροσώπως ἰδίᾳ χειρὶ τὴν ἐγγει
ρίσῃ τῇ Α. Μ. τῇ βασιλίσῃ Βικτωρίᾳ.

«Βικτωρία μου, εἰμὶ μόνος κυρίαρχος τῆς οὐρανίου αὐτο
κρατορίας, αὐτοκράτωρ, Θεὸς τῶν Κινέζων, τῆς γῆς, ἀντανά
κλασις τοῦ Θεοῦ . . .

»Εἶδον καλοκαγάθως διὰ τοῦ σεβαστοῦ μου ὀφθαλμοῦ
τὴν πρὸς με ἀποσταλθεῖσαν περγαμηνὴν, ἐξ ἧς συνεπέρινα
ὅτι μετὰ τῶν υἱῶν τῶν ἐχόντων ἐρυθρὰς τρίχας ὑπισχεσθε
μεθ' ὅλου τοῦ σεβαστοῦ νὰ βελτιωθῇτε διὰ τῆς εἰρήνης.
Ὅπως δ' ὅλη ἡ ἀπείρος τῆς γῆς μάθῃ ὅτι εἰμὶ οἰκτίρμων,
ἔκαμα τὴν εἰρήνην.

»Ἀπὸ τούδε δύνασθε νὰ ζῆτε ἐν ἡσυχίᾳ, ἀρκεῖ νὰ παύσῃ
νῦν ἡ πρὸς με ἀντιζηλία σου. Θὰ διατηρήσω τὸν λόγον μου.

»Διέταξα νὰ μὴ ἀποκαλῶνται πλέον οἱ βάρβαροι υἱοὶ
σου ἐρυθροί, καὶ νὰ μὴ τοῖς παρέχωσι πλέον οἱ Κινέζοι μου
φόβους. Ἄς ἔρχωνται λοιπὸν καὶ ἃς ἐμπορεύωνται ἐνταῦθα,
ὅπως δύνωνται νὰ πίνωσι τὸ τέιον καὶ βελτιώσωσιν οὕτω
τὴν οἰκτράν κατάστασιν των, καλῶς ἐννοουμένων ὅτι πλέον
δὲν θὰ καταστρέψωσι τὰς πόλεις μου μετὰ τὰς μεγάλας αὐ
τῶν πάλλας καὶ μετὰ τὰ ἄφρονα ἐγκλήματα των. Θὰ τοῖς
δοθῇ ἐλευθερία νὰ εἰσέρχωνται ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορίας μου
ὑπὸ συνοδείαν καὶ μακροθεν νὰ ρίπτωσι βλέμμα ἐπὶ τῆς ἀν
τανανκλάσεως τῆς σοφίας μου.

»Δὲν εἶναι πολὺ ἀργά, ἐάν πραγματικῶς ᾔναι πρὸς τοῦτο
διατεθειμένοι. Δύνανται οὕτω νὰ ἀποκτήσωσι πλείστην παι
δείαν καὶ ἐπιστήμην. Διέταξα τὸν Το-φο-φὸν νὰ σὲ ἀποκα
λέσῃ ἀναψιὰν τῆς Μεγάλης Ἀρκτοῦ καὶ ἀδελφὴν τοῦ Κρό
νου, ταυτοχρόνως δὲ νὰ σοὶ ἐγγειρίσῃ εἰς ἐνδειξὴν τιμῆς κι
βώτιον ταμβάκου ὅπως σὲ ἐξυπνᾷ.

Ἀριθ. 100.

Εὔρετ.

Β'. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δηλοποιήσεως Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρω
τοδικῶν Μιχαὴλ Μυλωνᾶς δη
λοποιεῖ ὅτι:

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8391 καὶ ἀπὸ
30 Ἰουνίου 1868 ἐκτελεστοῦ
ἀπογράφου συμβολαίου ὑποθη
κοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ
ποτὲ Συμβολαιογράφου Σύρου
Ἀντωνίου Ρενουάρδου καὶ ἐπι
κυρωθέντος παρὰ τοῦ κ. Προέ
δρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδι
κῶν, κοινοποιηθέντος νομίμως
μετὰ τῆς παρὰ πόδας ἐπιταγῆς
πρὸς πληρωμὴν τὴν 23 Ἰανου
αρίου 1874 ἐκ μέρους τοῦ
δανειστοῦ Ἰωάννου Στεφάνου, ἱ
ρέως, κατοίκου Σύρου, πρὸς τὸν
ὀφειλέτην Ἀνδρέαν Γ. Βου
τοῖνον, γεωργικηματοῖαν, κά
τοικον Σύρου, ὡς ἐμφαίνεται ἀ
πὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14 ε. ε. ἐπιδο
τήριόν μου, δι' ἧς ἐπιταγῆς
ἐπετάγει ὁ ὀφειλέτης οὗτος ἵ
να ἐμπροθέσωμαι πληρώσῃ διὰ
τὸ κεφάλαιον δραχμὰς τῆς β.
δικτημῆσεως 4,100 καὶ τοῦ

(Ἐπεται συνέχεια).

Ἀριθ. 66.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δηλοποιήσ. πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τῷ δικασ
τῶν ἐνταῦθα Πρωτο
δικῶν κλητὴρ Μι
χερτζοδόντης, δηλοποιεῖ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς
αριθμὸν ὀκτακόσια
κοντα πέντε καὶ ἀπὸ
τῆς τρίτης Δεκεμβρίου
χιλιοστοῦ ὀκτακο
ἐβδόμηκοστοῦ τρίτου
ὀριστικῆς ἀποφάσεως
Ἐμπορ. Τμήματος τ
ταῦθα Πρωτοδικῶν,
θείσης ἐπὶ τῆς μετα
Δεσποινούσας χήρας Γεω
Κουτζοδόντης, κατοίκ
ταῦθα καὶ τοῦ Δημ
Παππανικολῆ, κατὰ
πίσης, διαμένοντος ἢ
Κέρκυραν, καὶ συνεπ
δοθείσης μοι πληρεξ
τητος ὑπὸ τοῦ κ.
λάου Ἀμπαζῆ πλη
σίον δικηγόρου τῆς
νους χήρας Γεωρ. Κ
δόντης, ὡς ἐμφαίνει
ἀντιγράφῳ παραπο
παρούσῃ προσαρτωμέ
αριθμὸν 65 καὶ ἀ
Ἀπριλίου ε. ε. ἐκτε
ἀναγκαστικῆς κατασ

(Ἐπεται συνέχεια).